

ζα· ὁ στρατηγὸς Σιμονίσκης ἐντὸς πέντε μηνῶν, ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ του, ἔλαβε τὸ παράσημον τοῦ ἀγ. Στανισλάου καὶ τὸ τῆς ἁγίας Ἀννῆς πρώτης τάξεως παρὰ δὲ τοῦ νέου Σάχ τὸ τοῦ Λέοντος πρώτης τάξεως πλήρες ἀδαμάντων μὲ τὴν μεγαλητέραν χρυσὴν αὐσον, διάφορα τιμῆς ξίφη περικοσμημένα ὑπὸ πολλῶν πολυτίμων λίθων, προσέτι τὴν ἀδαμαντοκόλλητον εἰκόνα τοῦ Σάχ ἀρτωμένην περὶ τὸν λαιμὸν ὑπεδέχθη δὲ δι' αἵματος, Περσικοῦ πλήρους ἀνατολικῆς μεγαλοπρεπείας, τὸ ὁποῖον ἐψάλλον ὡς ἀπὸ τῆς εὐγνωμοσύνης τοῦ λαοῦ ἀπονεμομένην εὐλογίαν ὑπὲρ τοῦ Ῥώστου Πρέσβευς

I. E. Γ.

(Ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ.)

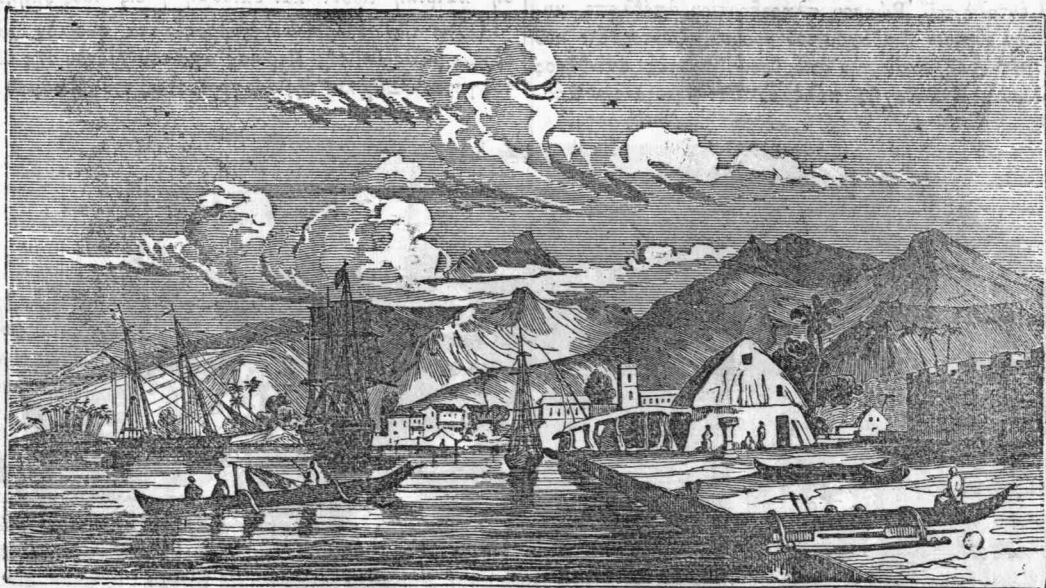
ΩΚΕΑΝΙΑ.

ΣΑΝΔΒΙΧΑΙ ΝΗΣΟΙ.

Ἡ κατὰ τὸν Μεσημβρινὸν ὠκεανὸν ἔρευνα κατέστη σπουδαία, ὡς ἡ πρὸ τεσσάρων αἰῶνων ἀνακάλυψις τῆς Ἀμερικῆς, καὶ ἀπασχολεῖ σήμερον τὰ μέγιστα τὴν ἐπιστήμην καὶ κυρίως τὸν πεπολισμένον κόσμον. Ἡ ἀνάπτυξις τῶν λαῶν τοῦ μέρους τούτου τῆς γῆς, εἶναι ἡ πρώτη ἐργασία τῶν Εὐρωπαίων, διότι βάλλει εἰς ἀρμονικὴν καὶ παρὰγωγὸν κίνησιν πολλοὺς σιταροὺς ἀλλ'

ἀγυμνάτους βραχίονας, πολλοὺς ἰσχυροὺς ἀλλ' εἰς τὴν ἀμάθειαν μένοντας νόας. Οἱ ἀπόστολοι ἐπελήφθησαν πρῶτοι τοῦ φωτισμοῦ τῆς καρδίας καὶ τῆς διαπλάσεως τῶν ἡθῶν ἐπὶ τῶν ἀξιώματων τοῦ Χριστιανισμοῦ· ἀλλὰ τὸ ἔργον τοῦτο εἶναι βεβαίως ἐκ τῶν πλέον δυσχερῶν, οἱ στελλόμενοι ἐκεῖ ἀπόστολοι εἰσὶν αὐτέχρημα κοινωνικὴ ἀναμορφωταί, καὶ ὠρεῖλον ἀνέκαθεν νὰ ὑποσκάψουν τὸ ἀτεχνον οἰκοδόμημα τοῦ ἀρχαίου κόσμου διὰ ν' ἀναγείρουν ἐπὶ τῶν ἐρείπειων τῆς ὕλης τοῦ ἰδίου, λαμπρὸν, μέγα καὶ ὠραῖον, ὅπου εἶναι τὸ τοῦ νέου κόσμου· ἔπρεπε λοιπὸν νὰ ἴδουν καὶ νὰ γνωρίσουν πᾶν ὅτι ἀποτελεῖ τὰς βάσεις τῶν κοινωνιῶν ἐκεῖνων, τὰ ἥθη, τὴν γλῶσσαν, τὴν θρησκείαν, διὰ νὰ μορφώσιν ἐκ τῆς αὐτῆς ὕλης κοινωνίαν Εὐρωπαϊκὴν.

Μεταξὺ ὄλων τῶν συμπλεγμάτων τοῦ Εἰρηναίου Ὤκεανου, τὸ τῶν Σανδβίχων ἢ Χαβίων καλούμενον εἶναι τὸ ἀξιολογώτερον καὶ διὰ τὴν γεωγραφικὴν αὐτοῦ θέσιν καὶ διὰ τὴν πρόδον τῶν κατοίκων εἰς τὸν πολιτισμόν· κεῖται μεταξὺ τῆς 18° 50' καὶ τῆς 22° 20' βορείου πλάτους, καὶ μεταξὺ τῆς 154° 53' καὶ 160° 45' δυτικοῦ μήκους, δηλαδὴ κατὰ τὸ δυτικὸν τῆς Βορείου Ἀμερικῆς ἐγγύτερον παντὸς ἄλλου συμπλέγματος ἀντικρὺ τῆς ἀρχαίας Καλλιφορνίας· καὶ ἐπιφάνειαν ἔχει περὶ τὰς 8000 ἀγγλικῶν λευγῶν κατοικεῖται δὲ ὑπὸ 150,000 ψυχῶν καὶ περιέχει δεκατρεῖς νήσους, ὧν μεγίστη ἐστὶν ἡ Χαβάνη λεγομένη κατὰ τοὺς ἀποστόλους,

ἡ Ὀδύχη κατὰ τὸν Κούκ, κατοίκους ἔχουσα ὑπὲρ τὰς 40 χιλιάδας. Τὸ τρίτον τῶν νήσων τούτων εἶναι ὀρη ὕψηλὰ καὶ ὀρη ἡραίστεια, ὡς ἡ Μόβνα Κάλη ἐν Χαβάνη, ὕψους 13645 ποδῶν ἡ ὑψηλὴ τοῦτέστιν κορυφή τῆς μεσημβρινῆς θαλάσσης, καὶ τὰ ὀρη ταῦτα σχεδὸν καλύπτονται ὑπὸ δασῶν βαθυπύκνων ἀδιεξόδων· τὸ δὲ λοιπὸν ἔδαφος καθ' ἡμῖς σκεπάζεται ἀπὸ λειμῶνας ὅπου πλούσια ποίμνια βόσκουσι καὶ πολυάριθμα κτήνη, καὶ τὸ λοιπὸν εἶναι ἀγροὶ γονιμώτατοι, κοιλάδες ποτιζόμεναι ὑπὸ ποταμῶν ἀττερεύτων καὶ δροπέδια ὅπου καλλιεργούνται ἐπιτυχῶς, τὸ δεινρίλιον τοῦ καφφέ, τὸ ζαχαροκάλαμον καὶ λοιπὰ φυτὰ τῶν τροπικῶν καὶ τῶν εὐκράτων ζωνῶν· ἐκεῖ καλλιεργεῖται ὡσαύτως τὸ Ἰνδικόν, καὶ τὸ βαμβάκιον.

Ἔνεκα τῆς ἀγαθότητος ταύτης τοῦ ἐδάφους Ἀμερικανικαὶ καὶ Ἀγγλικαὶ ἐταιρεῖαι συνεστήθησαν ὅπως προαγάγωσιν ὠφελίμως τὴν καλλιέργειάν του, ἀλλ' ἄχρι τοῦδε ὁ τόπος δὲν ἔφθασεν ἔτι τὴν δυνατὴν ἀνάπτυξιν διότι δυνάμενος νὰ φέρῃ 40, χιλ. τόνους ζαχάρους δίδει μόλις χιλίους.

Οἱ ἄποικοι μετὰ τῶν ἀποστόλων συγχροτούντων περὶ τὰς 400 οἰκογενεῖας συμποσῶνται καθ' ὅλον τὸ σύμπλεγμα εἰς 1500 περίπου ψυχὰς, καὶ εἰσὶν Ἀμερικανοί, Ἰσπανοί, Γάλλοι καὶ Σῖναι. Ὁ βασιλεὺς ἐδρεύει εἰς Ὀνδολολὸν τῆς νήσου Δαοῦ πρωτεύουσαν τοῦ βασιλείου, πόλιν 8 χιλ. κατοίκων, ἐξ ὧν 450 εἰσὶν ἄποικοι. Τὸ Ὀνδολολὸν ἔχει ἀξιόλογον λιμένα λογιζόμενον μεταξὺ τῶν πρώτων τοῦ Μεσημβρινοῦ Ὤκεανου, καὶ δι' ἐλπίδας

δαπάνης δυνάμενον νὰ καταστή πρώτης τάξεως, περιεκτικότητος δηλ. 300—400 πλοίων· χωρεῖ ἤδη 100 πλοία βάθους 24 ποδῶν· ἡ πρωτεύουσα φρουρεῖται ὑπὸ δύο ὁχυρωμάτων τοῦ μὲν 52 τηλεβόλα φέροντος, τοῦ δὲ μικροτέρου 14· τὸ μικρότερον τοῦτο κεῖται ἐπὶ λόφου 550 ποδ. ὑψηλοῦ καὶ 1/8 λεύγης ἀπέχοντος τοῦ πρώτου καὶ 1/4 λεύγης τῆς πόλεως, ἥτις κυκλοῦται ἀπὸ ἄλλων λόφων. Τὸ Ὀνόλολον ἔχει ἐκπαιδευτήριον διὰ τοὺς αὐτόχθονας· οἰκοτροφεῖον διὰ τὰ τέκνα τῶν πλουσίων, βιβλιοθήκην ἢ εἰδὸς τι μικροῦ μουσείου, ἀνάκτορα ἐν εἰδὲ ὁχυρώματος, κατὰστημα τῶν δημοσίων ἀρχῶν, Ἀγγλικὸν Ἀμερικανικὸν καὶ Γαλλικὸν προξενεῖον, προσέτι τέλος ἐν μικρογραφίᾳ τὰ κυριώτερα τῶν ὄσων δύναται τις γὰ ἐπιθυμήσῃ εἰς πρωτεύουσαν Εὐρωπαϊκὴν· οἱ ἐπιστήμονες, οἷον ἱατροί, οἱ τεχνῖται καὶ οἱ βιομήχανοι εἰσὶν ὅλοι σχεδὸν ξένοι. Τὸ δ' ἐμπόριον διεξάγουσιν ἐπὶ τὸ πλεῖστον οἱ Ἀμερικανοί.

Τὸ σύμπλεγμα ἐκτός τοῦ λιμένος τοῦ Ὀνολόλου ἔχει προσέτι ἐπὶ τῆς Χαβάης ἢ Ὀύχης τὸν λιμένα τῆς Βαϊκέας ἢ τὸν Βυρωνικὸν Ὅρμον καλούμενον ὅπου κατέπλευσεν ὁ Ἀδρὺ Βύρων κατὰ τὸ 1824 φέρων ἐκ Λονδίνου τὰ δύο βασιλικὰ πτώματα τοῦ Λοιρίχου καὶ τῆς συζύγου αὐτοῦ· πρὸς τοῦτον καὶ τὸν τοῦ Ὀνοράς· οἱ δύο οὗτοι λιμένες δι' ὀλίγων ἐξόδων καθίστανται ἐκ τῶν ἀξιολογωτέρων δυνάμενοι νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς αὐλα εἰς τοὺς ναύτας τοῦ Εἰρηναίου καὶ τοῦ Βορείου Ὠκεανῶ.

Οἱ αὐτόχθονες ἔχουσιν ἀνεπτυγμένον τὸ σῶμα καὶ τοὺς χαρακτῆρας εὐγενεῖς, καὶ ὑπερβαίνονται ὀξὺ καὶ δραστήριον τὸ πνεῦμα· ἡ προτιθεμένη εἰκὼν παρίστησιν αὐτόχθονα γυναῖκα.

ἔχουσιν αἱ νῆσοι κλίμα τερπνὸν καὶ υγιεινέστατον· τοῦτο δὲ καὶ ἡ γονιμότης καθιστᾷσιν αὐτάς νὰ λογίζωνται σήμερον διὰ τὴν ὥραιάν αὐτῶν φύσιν ἀντὶ τῶν νή-

σων τῆς μυθολογίας· ἀλλ' ἡ κοινωνικὴ καὶ βιομηχανικὴ ἀνάπτυξις τῶν θά φθίσῃ βεβαίως μεγάλην βαθμίδα, ἐὰν κοπῇ ὁ ἰσθμὸς τοῦ Παναμᾶ καὶ γίνωσιν οὕτω τὸ σημεῖον τῆς ἐντεῦξως τῶν λαῶν τῶν δύο Ἰνδιῶν καὶ τῆς Εὐρώπης.

I. E. G.

BENIAMIN ΦΡΑΓΚΛΙΝΟΣ.

Μεταξὺ τῶν εὐεργετῶν τῆς ἀνθρωπότητος ὀλίγοι διέπρεψαν· κ' ἐδοξάσθησαν ὡς ὁ Φραγκλῖνος· ὀλίγοι ὑπάρχουσι τῶν ὁποίων ἡ ζωὴ εἶναι πλήρης τόσων λαμπρῶν μιμητῶν παραδειγμάτων, καὶ ὠφελίμων διδασκαλικῶν μαθημάτων. Διὰ νὰ εἶπω καλλίον, ὁ βίος τοῦ Βενιαμὶν Φραγκλίνου ὑπῆρξε μάθημα διηγετικῆς φιλοσοφίας πρακτικῆς πρὸς τὰ τέκνα τῶν ἀνθρώπων. Πρέπει νὰ ἀναγνώσῃ τις πρῶτον τὰ Ἀπομνημονεῖματα αὐτοῦ διὰ νὰ μάθῃ νὰ τὸν ἀγαπᾷ, ἀφοῦ τὸν κατανοήσῃ. Φιλόσοφος, ἐσπούδασεν ἀφ' ἐαυτοῦ τὴν ἠθικὴν, καὶ ἤρχισε τὴν ἐμβριθῆ ἐφαρμογὴν τῶν ἀρχῶν αὐτῆς ἐπὶ τῆς ἰδίας του ζωῆς. Γενναῖος καὶ ἐπιτήδειος πολιτικὸς, ἀφιέρωσεν ἐξ ὁλοκλήρου ἀπάσας αὐτοῦ τὰς δυνάμεις πρὸς τὸν φωτισμὸν τῶν πνευμάτων καὶ τὸν πολιτισμὸν τῶν λαῶν. Οὐδεὶς ὡς αὐτὸν συνήργησεν εἰς τὴν χειραφέτησιν ἐκείνην τῶν Ἠνωμένων Ἐπικρατειῶν τῆς Ἀμερικῆς, συμβᾶν τεράστιον, τὰς συνεπείας τοῦ οὗτου ἐπὶ τῆς τύχης τοῦ κόσμου οὐδεὶς δύναται ν' ἀριθμήσῃ. Ὑπομονητικὸς καὶ ἐμβριθὴς τῆς φύσεως παρατηρητῆς, ἀνεκάλυψε πολλὰ αὐτῆς μυστήρια· αἱ δὲ συνθέστεραι τῆς ζωῆς χρήσεις ἐπλουτίσθησαν διὰ τῶν πολυπληθῶν ἐπιστημονικῶν αὐτοῦ ἐφαρμογῶν. Περιττὸν νομίζομεν ν' ἀναφέρωμεν ἐνταῦθα ὅτι εἰς τὸ ἐρευρητικὸν αὐτοῦ πνεῦμα χρεωστέται ἡ τῶν ἀλεξικεράνων ἀνακάλυψις· ἡ δὲ Εὐρώπη ὁλόκληρος εἶπεν εἰς τὴν Ἀμερικὴν, ὑπεσῆρξαν διὰ τὴν γέννησιν τοιοῦτου ἀνδρός, τὸν ὠραῖον τοῦ Τυργότου στίχον·

« Καὶ κερχυνὸν ἐδάμασε καὶ σκῆπτρον τῶν τυράννων. »

Διανοούμενός τις τὸ πλῆθος τῶν ἀνθρώπων τῶν πρὸς εὐδαιμονίαν τῶν ὁμοίων τῶν ἐν τῷ κρυπτῷ ἐργασαμένων, καὶ ἀγνώστων δυστυχῶς ἢ παρεγνωρισμένων, διανυσάντων ἐπὶ τῆς γῆς ζωὴν δυστυχῆ, δύναται τοιῶτάχιστον νὰ λέγῃ παρηγορούμενος, ὅτι δὲν συμβαίνει ἀείποτε τὸ αὐτό· διότι ἡ ἀνθρωπότης ἠγάπησεν καὶ ἐδόξασεν, ζῶντας ἔτι τινὰς τῶν ἀγαθοποιῶν τῆς. Πολὺ πρὸ τοῦ θανάτου τοῦ Φραγκλίνου, ἡ τριπλὴ αὐτοῦ φήμη, ὡς σοφοῦ, ἠθικολόγου καὶ πολίτου, ἦν πανταχοῦ σχεδὸν ἐγνωσμένη. Ἐν ἔτει τὸ 1757, ὅτε αἱ Ἀγγλικαὶ ἀποικίαι ἤρχισαν νὰ παραπονῶνται μεγάλως κατὰ τῆς μητροπόλεως, ἐπεμψαν εἰς Λονδὶνον τὸν Φραγκλῖνον, πολλὰ φέροντα παράπονα καὶ ἀπαιτήσεις, ὅστις διὰ νὰ κατορθώσῃ τὴν συμβιβασιν αὐτῶν, ἀνέπτυξε πᾶσαν τὴν ἐνεργητικότητά τοῦ πνεύματός του, ὅλα τὰ θέλγτρα τοῦ τοσοῦτον γλαυροῦ καὶ ἐπιτηδείου λόγου του. Ἀλλ' ἡ τῆς εἰρήνης καὶ ἀρμονίας ἀποκατάστασις δὲν ἦτο πλὴν ἐροικτῆ, καὶ ἔπρεπε νὰ ἐπανεῖλθῃ εἰς Ἀμερικὴν. Τὴν ἐπιούσαν τῆς